

Provedená opatření v honitbě Vinaře

Ozeleňovány byly jak obecní, tak i vlastní (zakoupené) pozemky, které byly vybírány tak, aby co nejvíc rozčlenily velké půdní bloky. Kromě toho byli přesvědčeni i někteří další vlastníci honebních pozemků, aby tyto poskytli k zalesnění nebo k vybudování remízů. Zalesňování orné půdy bylo prováděno lesnickým způsobem, dílem za použití techniky - sázecího stroje, většinou však šlo o ruční výsadbu. Sadební materiál byl až na drobné výjimky nakupován ve Školním lesním podniku Kostelec nad Černými Lesy a v Lesošolkách Řečany nad Labem. Vždy se jednalo o uznávanou, certifikovanou sadbu. Trávní osivo bylo v prvních letech nakupováno u Výzkumného ústavu v Libišanech, v posledních letech pak bylo trávní osivo nakupováno u firmy Agrostis. Ekologické zemědělské osivo pak bylo nakupováno od certifikovaných producentů dle seznamu Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.

Do krajiny byly umístovány lomové kameny z místního lomu z nedalekých Markovic, které sloužily jako stanoviště pro drobné živočichy, i jako zábrana proti přiorávání cest a hranic pozemků. Úpravy biotopů byly zahájeny v roce 2001 a trvají doposud. Zde je třeba podotknout, že honitba byla uznána až v prosinci 2013. Do té doby od roku 2001 trvala právní bitva o její uznání. To znamená, že úpravy biotopů byly zahájeny a financovány k honitbě zamýšlené, respektive uznané pouze nepravomocným rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti, což dostatečně ilustruje pevnou víru a entuziazmus všech zúčastněných. V té době ve které dosud nebyla honitba Vinaře pravomocně uznána, nebylo možné provádět činnosti, které může vykonávat pouze uživatel honitby a bylo nutné soustředit se na takové činnosti, které nebyly v rozporu s žádným právním předpisem, šlo tedy zejména o úpravu krajiny. Jednou z mála možných činností ve vztahu k fauně, bylo vyvěšování ptačích budek v krajině, kterých ke dnešnímu dni bylo umístěno celkem 420. I když některé budky z počátečních let byly časem zničeny, například při těžbě stromů, většina z těchto budek v honitbě zůstává a je stále funkční.

Náklady byly průběžně hrazeny z vlastních zdrojů, v roce 2015 a 2016 byly čerpány dotace od Agentury ochrany přírody a krajiny z programu Podpory obnovy přirozených funkcí krajiny. Od roku 2014 jsou také čerpány "myslivecké" dotace od Krajského úřadu Středočeského kraje. Výše těchto dotací je však prakticky zanedbatelná. Při zemědělské činnosti jsou od roku 2015 čerpány obvyklé dotace na plochu, platné pro ekologické zemědělství. Ačkoliv práce pokračují a budou pokračovat i v příštích letech, už nyní honitba slouží jako inspirační zdroj pro mnohé další myslivecké spolky v okolí a názorně ukazuje, jakého pokroku je možné v této činnosti dosáhnout. Tento stav umožňuje provádět v omezeném rozsahu i příslušnou edukativní činnost, která už má první konkrétní výsledky.

Realizační tým je tvořen především průběžně se měnícím aktivem dobrovolníků, ve kterém převažují zejména myslivci, nejsou však jediní. Projekty pro Agenturu ochrany přírody a krajiny připravoval Ing. Mirko Zedník, který kromě toho, že je předseda představenstva zemědělské firmy, jež v dané lokalitě ekologicky hospodaří, je též nadšeným amatérským krajinářem. Projekty k zalesnění orné půdy byly vypracovány Ústavem pro

hospodářskou úpravu lesů, čímž byla vysoká odbornost zaručena. Dodavatelé jednotlivých dílčích prací nejsou nijak specializovaní a jsou vybíráni z okolí, především z důvodů ekonomické úspornosti.

Přihlašovatel je zároveň uživatelem honitby a kromě rozvoje myslivosti se snaží obnovit původní krajinný ráz, tedy rozčlenit velké půdní bloky na menší celky a obnovit historické polní cesty, meze, remízky a rovněž vodní plochy. Důraz je také kladen na výsadbu starých odrůd ovocných dřevin. Současně je prováděna i agitace mezi dalšími zemědělskými subjekty, které v honitbě hospodaří a podařilo se dosáhnout toho, že tyto subjekty samy na svých blocích zatravnily na 40 ha orné půdy. Tato jednání i nadále pokračují, zemědělské subjekty v honitbě hospodařící jsou přesvědčovány k zakládání biopásů, zatím však bez konkrétního výsledku, ale u jednoho z nich – Agro Konárovice se podařilo dosáhnout dohody, že na svých půdních blocích nebude vysazovat řepku. Třeba podotknout, že tato osvěta jde ovšem ruku v ruce s důsledným vyžadováním povinností, které zemědělci při hospodaření v krajině mají, a to nejen pokud jde o dodržování ustanovení §10 zák. č. 449/2001 Sb. o myslivosti. Cílem je vytvořit takové prostředí, které umožní zvýšení početních stavů drobné zvěře, tedy nejen bažanta a zajíce, ale především koroptve, což se v posledních letech skutečně daří. Konkrétně, na jaře 2016 bylo v celé honitbě zaznamenáno devět hnízdících párů koroptví, v listopadu téhož roku je možné pozorovat čtyři hejnka. Z tohoto důvodu byla navázána spolupráce se Světovou asociací chovu bažantovitých v České republice a také s Projektem Čiřikání a pro jaro 2017 bylo dohodnuto vypouštění uměle odchovaných koroptných mláďat ve vybraných lokalitách, kam již nyní byly umístěny vypouštěcí voliéry. Stav zajíců se za poslední tři roky zvýšil asi o 300 %, takže z výchozího stavu, jarního sčítání v roce 2014 (kdy byl zjištěn stěží minimální normovaný stav) je nyní – na podzim 2016 odhadován stav zaječí zvěře na 200 kusů. Kromě výše popsaných opatření, pochopitelně zajíc není v honitbě Vinaře vůbec loven a předpokládá se, že v následujících dvou letech ani loven nebude. Podobně obdobná situace pak je i u zvěře bažantí.